

Jesperfen: Hvad jeg troer at der især giver denne Lov sin Betydning, er navnlig de Paragrapher, der nu foreligge til Behandling, idet der ved disse er taget Bestemmelser, hvorved der raades Bod paa væsentlige Mangler, som findes i Loven af 29de Juli 1846, ifølge hvilken de mindre Båndløb ikke henhørte under det offentlige Tilsyn, men Enhver, der vilde have afhjulpnet Mangler ved disse Båndløb, blev henviist til at gaae den private Vej, og det var en trang Vej at gaae, da den førte til Klager, Stævninger o. s. v., og det er noget for Folket meget Forhad. Her i dette Lovforslag ere de mindre Båndløb henlagte under det offentlige Tilsyn, og det paaligger Sogneforstanderskaberne at sørge for, at Båndløbene to Gange aarlig blive synede. Jeg forstaaer det saaledes, at de skulle synes den ene Gang for at bestemme, hvilke Forandringer der skulle gøres, og den anden Gang for at eftersee, om Forandringerne ere udførte; men, er dette Tilfældet, saa synes det mig, at § 7 indeholder en temmelig inhuman Bestemmelse med Hensyn til vedkommende Jordbruger, der er brøstholden ved Synet, thi der findes den Bestemmelse, at er der Mangler ved Synet, melder Synsmændene disse til Communalbestyrelsen, som uden Dphold har at afhjælpe Manglerne paa de Forsømmeliges Beføstning. Jeg synes dog, at den naturlige Vej var den, at man først tilvarede de Vedkommende, som vare brøstholdne, hvis Båndløb ikke vare i Orden, at de inden en vis given Tidsfrist havde at afhjælpe Manglerne, og først naar de ikke opfyldte det dem givne Paalæg, var Communalbestyrelsen bemyndiget til paa deres Beføstning at afhjælpe Manglerne. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om det ikke var rigtigt, at der blev optaget en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, hvilken jeg synes ialfald vilde være humanere end den Bestemmelse, der staaer deri og der, som sagt, gaaer ud paa, at man umiddelbart uden videre Paamindelse bruger Magten imod dem, som ikke have holdt deres Båndløb i Orden.

Ordføreren: Dette Spørgsmaal har været under Overveelse i Udvalget, men Udvalget har fundet, at det ikke kunde befvæ-

Synet eller Synsmændene med et Syn to Gange, den ene Gang for at udsætte Manglerne, og den anden Gang for at see, om de vare afhjulpne, hvorimod man meente, at Fremgangsmaaden ogsaa kunde være human nok, uden at Sogneforstanderskabet behøver at bestemme en vis Tid, inden hvilken de, der ikke have istandsat Båndløbene paa den Maade, som det skal gøres, skulle berigtige Manglerne; i alle Tilfælde komme de Vedkommende jo til at staae under et mere specielt Tilsyn af vedkommende Autoritet. Den første Deel af § 7 omhandler de to Syn, der skulle finde Sted; Udvalget har været af den Formening, at disse to Syn skulle foregaae paa to forskjellige Tider af Aaret, nemlig et om Foraaret og et om Efteraaret, for at Autoriteterne altid kunde have Tilsyn med, at Båndløbene til de Tider behørigt ere oprensede. De af den ærede Landstingsmand for den 7de Kredss gjorde Bemærkninger skulle af Udvalget blive tagne under nøjagtig Overveelse.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag

Til Slutningen af § 7 foies:

„Synsmændenes Betaling udredes af Communkassen“
vedtoges eenstemmig med 38 St.

2) Lovudkastets § 7, med den vedtagne Tilføining saalydende:

De saaledes under offentligt Tilsyn satte mindre Båndløb synes to Gange aarlig af de bestfittede Synsmænd.

Forefindes Mangler ved Synet, melder Synsmændene Saadant til Communalbestyrelsen, der uden Dphold har at afhjælpe Manglerne paa de Forsømmeliges Beføstning. Synsmændene erholde den i Forordningen af 29de Juli 1846 § 70 fastsatte Betaling, og forholdes med Tilføjelse til Mødet samt i Tilfælde af Udeblivelse saaledes, som i bemeldte Forordning og her senere i § 16 er bestemt. Synsmændenes Betaling udredes af Communkassen.

vedtoges eenstemmig med 40 St.